

DET RENE NORDLYS

Dirigent / Christian Kluxen
Solist / Christian Schmiedescamp, basun

Torsdag 14. marts kl. 19:30
Gunslevholm Idrætsefterskole

Fredag 15. marts kl. 19:30
Konservatoriets Koncertsal

Lørdag 16. marts kl. 16:00
Gladsaxe (oplysning om sted
på orkestrets hjemmeside)

CHRISTIAN KLUXEN

Christian Kluxen har siden sæson 2010-11 haft stillingen som assisterende dirigent for Royal Scottish National Orchestra. Foruden engagementer med de danske landsdelsorkestre dirigerede han i starten af 2011 Philharmonie Südwestfalen i Tyskland, hvilket straks resulterede i geninvitationer. Han fik fornylig sin debut som operadirigent ved Den Jyske Opera i Mozarts Don Giovanni og debuterer i 2012 med Kristiansand Symfoniorkester.

Kluxen er oprindeligt uddannet fløjtenist fra Det Kgl. Danske Musikkonservatorium, men har siden han var 15 år haft et aktivt virke som dirigent. Han har i en årrække stået i lære hos Giordano Bellincampi som assistent i en række større operaproduktioner. Derudover er han uddannet fra Zürcher Hochschule der Künste i Schweiz, hvor han studerede i dirigentklassen hos Johannes Schlaefli. Sideløbende har han deltaget i masterclasses med bl.a. Jorma Panula, Neeme Järvi, Paavo Järvi og Bernard Haitink. I 2010 blev han optaget i ”Dirigentenforum des Deutschen Musikrats” – det tyske musikråds prestigefyldte uddannelsesprogram til fremme af den kommende generation af dirigenter.

Fra 2003 til 2010 var Kluxen fast dirigent for Dusika – Hovedstadsregionens Ungdomsymfoniorkester. Med Dusika har han turneret i bl.a. Tyskland, Skotland, Rusland, Italien, Frankrig og Holland og optrådt ved flere orkesterfestivaler.

I 2006 og 2009 modtog Christian Kluxen Arne Hammelboes Uddannelseslegat, tildelt af Dansk Kapelmesterforening, og han modtog i 2007 Jacob Gades Store Legat. I 2011 tildeltes han, som den første dirigent nogensinde, stipendiatet fra det danske Richard Wagner Selskab til at besøge de årlige Wagner-festspil i Bayreuth.

PROGRAM

Dirigent / Christian Kluxen
Solist / Christian Schmiedescamp, basun
Koncertmester / Erik Heide

CHRISTIAN FREDERIK EMIL HORNEMAN (1840-1906) GURRE SUITE (1900) 16'
Ouverture / Allegro non troppo
Forspil til 2. akt. Volmer og Tove / Allegretto
Forspil til 4. akt. Toves ligfærd / Largo
Forspil til 5. akt. I skoven ved Gurre / Allegro non troppo

BENJAMIN DE MURASHKIN (1981-) KONCERT FOR BASUN OG ORKESTER, 24'
COSMIC DANCER (UROPFØRELSE)

JEAN SIBELIUS (1865-1957) SYMFONI NR. 5, OP. 82, ES-DUR (1919) 30'
Tempo molto moderato – Allegro moderato
Andante mosso, quasi allegretto
Allegro molto – Largamente assai

HORNEMAN GURRE SUITE

“I Henseende til kunstnerisk Udarbejdelse og knap og stringent Form bragte han Musikken her i Landet et langt Stykke fremad.” Sådan sagde Carl Nielsen engang om Horneman med baggrund i hans opera *Aladdin*. Karakteristikken kunne lige så vel gælde den velklingende og melodiose scenemusik, som Horneman i 1901 skrev til Det Kgl. Teaters opførelse af Drachmanns skuespil *Gurre*. Musikken afspejler på ingen måde sin komponist, som i sine senere år følte sig forfulgt af alt og alle og reagerede med sygelig mistænksomhed på omverdenens tilnærmelser.

Holger Drachmanns ordrige skuespil om Kong Volmer og hans elskede Tove var allerede året forinden blevet opført i Oslo (eller rettere sagt Kristiania, som det hed dengang) med musik af Johan Halvorsen. I dag har glemslens nådige slør forlængst sænket sig over såvel det ledeløse skuespil som Halvorsens scenemusik. Kun den koncertsuite, som Horneman selv sammensatte af forspillene til de enkelte akter, står tilbage som en dansk koncertsalsklassiker, der heldigvis stadig spilles med jævne mellemrum.

MURASHKIN COSMIC DANCER

Tekst / Benjamin de Murashkin

I min basunkoncert, *Cosmic Dancer*, har jeg komponeret et stykke inspireret af østlig filosofi og kollisioner af galakser, som vist i billedet taget af Hubble teleskopet. Stykket tager sit navn fra Nataraja, som er en skildring af den hinduistiske gud Shiva som den kosmiske danser, der udfører sin guddommelige dans til

at ødelægge et udmattet univers, før Brahma starter skabelsesprocessen.

Musikken er opbygget i to forskellige halvdele. I første halvdel har jeg musikalsk forsøgt at skildre stjernehimlen med passager af næsten fuldstændig stilhed. Disse rolige passager viger for tre forskellige sektioner, der danner galakser af forskellige typer. Ødelæggeren Shiva begynder at opfylde sin rolle mod slutningen af den første halvdel, hvor disse musikalske galakser kolliderer med hinanden, hvilket resulterer i et katastrofalt klimaks.

Ud af tomheden introducerer basunen nyt liv, i en blid drone-sektion, hvor jeg har forsøgt at bruge orkestret til at genskabe rumklangen af det Shiva-dedikerede Thillai Natarajah Temple i Chidambaram, Sydindien. Fra målinger af templet har jeg beregnet de tidlige refleksioner og rumklangstiden, og jeg bruger orkestrets instrumenter til at holde tonerne i basunens melodi. Denne ro efterfølges af et hurtigt og livligt afsnit, hvor basunen arbejder for at puste nyt liv i orkestret, der opbygger store akkordiske klimakser. Til sidst aftager musikken i en langsom faldende kanon, hvorunder basunen lyrisk bringer os til stykkets afsluttende akkorder.

SIBELIUS SYMFONI NR. 5

“Jeg var usikker på, om jeg overhovedet skulle påbegynde min femte symfoni. I det hele taget har jeg lidt meget under min trang til at komponere symfonier i en tidsalder, hvor praktisk taget alle andre komponister havde skiftet til andre udtryksformer.”

Sådan så Sibelius selv på sin symfoniske skaben. Det hører dog med til historien, at hans formulering af problemet først fandt ned på papiret i 1935. Det vil sige en snes år efter den femte symfonis tilblivelse og nogle få år efter, at hans ottende, desværre tilintetgjorte eller forsvundne symfoni, havde sat det endegyldige punktum for kompositionsvirksomheden. Sibelius havde skrevet (og drukket) sig tom for ideer!

Da han påbegyndte den femte symfoni i 1914, var han allerede internationalt anerkendt. Ja havde faktisk bedre internationalt fodfæste end tidens anden store nordiske symfoniker, den jævnaldrende Carl Nielsen (der tog fat på at komponere sin fjerde symfoni næsten samtidig). Uropførelsen fandt sted i Helsinki på Sibelius' 50-års fødselsdag den 8. december 1915 under stærkt bifald.

Komponisten selv var dog ikke helt tilfreds. Symfonien havde han udformet i fire satser (stemmematerialet findes stadig intakt, og denne oprindelige version findes også på CD), men Sibelius følte et behov for at integrere de to første satser i hinanden. Dette indgreb foretog han det følgende år. Resultatet blev præsenteret ved en koncert i Turku på hans 51-års fødselsdag, men af denne version findes kun en kontrabasstemme bevaret.

Sibelius var stadig ikke tilfreds. I første omgang blev han imidlertid overhalet indenom af helbredsproblemer og den politiske situation. Sammen med familien måtte Sibelius forlade hjemmet i Järvenpää og søge tilflugt hos broderen, der var direktør for et psykiatrisk hospital i Helsinki, hvortil de russiske rødgardister ikke umiddelbart havde adgang. Fødevarsituationen var så slem, at Sibelius i denne periode tabte tyve kilo!

Efter hjemkomsten tog han fat på at skitsere den sjette og syvende symfoni, mens han stadig filede på den femte. En kort overgang var han indstillet på helt at kassere de to sidste satser og lade symfonien fremstå i én sammenhængende sats, skrevet sammen af den oprindelige versions to første satser. Denne tvivl var dog kortvarig. Han endte med at holde fast i et tresatset forløb, som han præsenterede for første gang ved en koncert den 24. november 1919 i Helsinki. Det er i denne endegyldige version, værket blev publiceret af det danske musikforlag Wilhelm Hansen i 1921, og det er i denne skikkelse, det nu stort set altid spilles. Også her i aften. Og lige fra indledningens hornsignal hører man, i hvor høj grad Sibelius hentede sin inspiration i det finske landskab blandt søer og skove.

Aftenens solist /
Christian Schmiedescamp

CHRISTIAN SCHMIEDESCAMP

Christian Schmiedescamp har siden 2004 været ansat som basunist i Sjællands Symfoni-orkester / Copenhagen Phil. Inden da var han ansat i Sønderjyllands Symfoni-orkester og DR SymfoniOrkestret.

Han begyndte sin musikalske karriere i Esbjerg Brass Band og Esbjerg Ungdomssymfoni-orkester. Senere førte vejen til Det Jyske Musikkonservatorium og til Det Kgl. Danske Musikkonservatorium, hvorfra han tog diplomeksamen i 2001 hos Rolf Sandmark og Torbjörn Kroon med bifag i direktion hos Søren K. Hansen og Mogens Dahl. Han debuterede fra solistklassen i 2005 hos Torbjörn Kroon.

Christian Schmiedescamp har gennem årene udfordret og udviklet sit talent ved private studier hos nogle af blæseinstrumenternes største virtuoser bl.a. i Chicago hos Michael Mulcahy og Rex Martin samt i Berlin hos Stefan Schulz. I Danmark har han fulgt videre studier i direktion hos Frans Rasmussen. Siden 2003 har han dirigeret Lyngby-Taarbæk Brass Band.

Christian Schmiedescamp er født i 1972 og begyndte at spille euphonium og siden basun i Esbjerg Ungdomssymfoni-orkester og Esbjerg Brass Band. Han blev matematisk student fra Esbjerg Gymnasium i 1991. Ved siden af arbejdet med sin musikalske uddannelse fuldførte Christian Schmiedescamp i 2000 en bachelorgrad i fysik ved Aarhus Universitet.

Torsdag 21. marts kl. 19:30
FrederiksborgCentret, Hillerød

Fredag 22. marts kl. 19:30
Konservatoriets Koncertsal

Dirigent / Lan Shui
Solist / Sergej Krylov, violin

Sibelius / Violinkoncert
Rachmaninov / Symfoni nr. 1

VIOLINEN I CENTRUM

Den russiske verdensviolinist, Sergej Krylov, debuterede som kun 10-årig med et symfoni-orkester. Siden 1989 har priserne regnet ned over ham, og det har medført invitationer fra førende orkestre over hele verden. Denne aften spiller han med os og er solist i Sibelius' Violinkoncert. Et svært værk, hvor violinen er helt i centrum og får lov at synge, græde og danse på den romantiske måde. Musikken fungerer kun med en sublim solist – og det har vi.

Sergej Krylov

Torsdag 18. april kl. 19:30
Roskilde Kongrescenter

Fredag 19. april kl. 19:30
Konservatoriets Koncertsal

Dirigent / Cristian Mandeal

Mahler / Symfoni nr. 6

Fællesproduktion med Det Kgl. Danske
Musikkonservatorium.

MAHLERS 6.

Kan kunstnere se ind i fremtiden? Så kan Mahlers 6. symfoni opfattes som en musikalsk profeti. Hans kone fortalte senere, at det var deres lykkeligste sommer, men Mahler brugte den på at skrive en af sine mørkeste, mest tragiske og personlige symfonier. I en af satserne hører man små børn lege, men de pludrende barnestemmer bliver sørgmodige, inden de forsvinder som en hvisken. I sidste sats bliver helten angrebet af tre kolossale hammerslag, det tredje fælder ham, som man fælder et træ.

Profeti eller ej: Symfonien blev spillet første gang i 1906. Året efter døde Mahlers ældste datter, han mistede sin dirigentstilling ved Wieneroperaen, og en lægeundersøgelse viste, at hans hjerte var så dårligt, at man måtte betegne situationen som livstruende.

Cristian Mandeal